

Leonidas Kavakos. Fotó: Marco Borggreve

BUDAPESTEN A „HEGEDŰSÖK HEGEDŰSE”

Advent a Fesztiválzenekarral

Zeneakadémia, 2016. december 2-3-4-5., 19.45

20. századi zene 19. századi keretben. A „hegedűsök hegedűse”, *Leonidas Kavakos* újra Budapestre jön, hogy együtt zenéljen *Fischer Ivánnal* és a világ egyik legjobb zenekarával, a Budapesti Fesztiválzenekarral. A görög virtuóz *Bartók* hangszíneiben gazdag, verbunkos elemekkel fűszerezett, igen technikus 2. hegedűversenyét játssza, majd a zeneszerző magyar népdalkincs ihlette *Magyar képek* című ciklusa is megszólal. Ezt foglalja keretbe *Schubert* mesés

Varázshárfa-nyitánya és lendületes, derűs 5. szimfóniája. ● *További információ: www.bfz.hu*

PESTI DISSZIDENSEK

Zappe László

Két színházi előadás címébe is mintha csak véletlenül került volna fővárosunk neve. Az Operettszínházban a most Lady Budapest elnevezést viselő musicalt húsz éve még *Utazás* címmel mutatták be a Bakáts téren, a templom elé épített nyári színpadon, és ez volt a címe *Tábori György* regényének is, amelyből a történet vétetett. Egyébként az osztrák határ közelében, valószínűleg a Fertő tó lápvilága mentén játszódik, ugyanis egy disszidálási kísérletet mesél el feltehetőleg 1957 elejéről (fiatalabbaknak: a Kádár-korban így nevezték az ország illegális elhagyását).

A fővárosban egy kurta előjáték zajlik, a repülőtéren kiderül, hogy az országból távozni szándékozó külföldieknek Bécsig autóbusszal kell menniük. Így akadnak fenn a határt őrző szovjet ellenőrzésen. Ami csak azért gond, mert köztük van egy menekülni szándékozó sebesült harcos. Őt próbálja kimenekíteni az országból Lady Ashton, egy magyar eredetű angol állampolgár, követségi alkalmazott, aki már a háború idején is kitűnt humanitárius cselekedeteivel. Őt nevezik a külföldiek Lady Budapestnek. Innen az új cím, amely külön is hangsúlyozza a hölgy központi szerepét a darabban. Musical címeként meg kétségkívül figyelemfelkeltőbb, mint az *Utazás*.

Igazi évfordulós darab, természetesnek kerek, nullára végződő számú ünnepek alkalmával játsszák. 2006-ban is

elővették, még hozzá nemcsak a Bakáts téren az egykori Rocksínház művészei, hanem a Szegedi Nemzeti Színházban is.

A fővárosunk nevét címbe citáló másik darab Pesten játszódik, de az is meglehetősen régen, 1984-ben. Alighanem *Orwell* regényére célozva, amit egyébként emlegetnek is benne. Ebben a történetben is központi kérdés a disszidálás. Igaz, a főhős, lévén alkatilag hamleti habozó, nem megy sehova, de barátja is és elhagyott szerelme is eljut Amerikába. Az egyik szökve, a másik legálisan, ösztöndíjjal. *Dés Mihály* regényéből *Kern* készített színpadi változatot, és el is játssza benne a nagymama szerepét. Ragyogóan mulat és mulattat, magasan az átlagos kabarészint fölött és valamivel a művészi igazság alatt. Szemére vethetnék, hogy ősoleg patronjait puffogtatja, de egyrészt azok még mindig szólnak, másrészt vannak fiatalabb nézők is. Csak aztán a nagymama meghal, de a darab még folytatódik. Szerencsére nem túl sokáig.

A Lady Budapestet az Operettben igazi szuperprodukciónak rendezte *Somogyi Szilárd*. Hatalmas látványosság, hatalmas hangzás. *Gyarmathy Ágnes* tervei szerint hatalmas díszletek forgolódnak. A várható sikerre tekintettel megkettőzött szereposztásból a másodiknak számítót láthattam. Szólt minden és mindenki rendesen. *Vágó Bernadett* mutatós, bátor, határozott, mindenre elszánt hölgy

a címszerepben, *Szerényi László* viszont mintha ott sem lenne a sebesült forradalmár alakjában. Igaz, nem is ő a primadonna partnere, hanem, a szovjet tiszt, akit *Mészáros Árpád Zsolt* az ellen- és rokoszenvenesség között szerencsésen egyensúlyozva ad – természetesen a librettó nyújtotta lehetőségeken belül.

A zenés művek szövegkönyvei általában nem az árnyalt jellemrajzokról híresek. *Vágó Zsuzsi* forradalmár lányként akár a Marie Antoinette-ből is jöhetett volna. És *Ottlik Ádám* besúgó kocsmáros sem maradhat említetlen a színen nyüzsgő mérhetetlen sokaságból.

Az Orlai produkcióban készült Pesti Barokk színi megvalósulása viszont minden ízében és részletében a műhöz és Belvárosi Színház nem igazán létező színpadához illő szerénységgel tűnik ki. Az átlagos emberméretnek nagyjából a kétharmadát ér a fal, amely *Ondraschek Péter* terve szerint körülveszi a játékeret. Az ajtón csak meggörnyedve lehet érkezni. De ne fogjuk a falmagasságot kizárólag a spórolásra, ironikus tartalma szembezőkő, éppúgy, mint a negyedes telefonfülkének vagy a lábbal hajtós Ladának. *Kern András* mellett a főszerepet *Szabó Kimmel Tamás* a megidézett korszakhoz illő utálkozással, tömény tehetetlenségtudattal telíti. Elhagyott szerelmét *Bánfalvi Eszter* játssza. Ma magyar színpadon azt hiszem, senki sem tud mélyebben, igazabban szomorú lenni. *Schruff Milán* a magát Amerikába ügyeskedő barátjaként mintaszerűen jelentéktelen emberke, *Mészáros Máté* meg természetesen nagyszerű karakteralkítást hoz ki a nagybácsi szerepéből. ●